

524

гозова

СЛУЖИТЕЛИ НА ЗЕМЯТА

24 година

1 лекция на общия класъ
25.X.1944 г. Среда 5 ч.с.
Изгревъ - София

Добрата молитва. Въ начало бѣ словото.

Какъв предмет имате днесъ? Какви сж уроцитѣ ви? Питамъ тогава, защо Господь създаде свѣтлината и защо създаде топлината. Казва: лесна работа. Всички китѣ хора желаятъ леснитѣ работи. Тукъ имате доста картини, художниците сж ги рисували. Защо нѣкое лице е дълго и защо носа е дълъгъ незнаете. На нѣкои веждитѣ сж дебели, незнаете защо. Най-елементарнитѣ нѣща въ свѣта незнаете, а решавате въпроси, които сж трудни. Труднитѣ въпроси все отъ елементарнитѣ въпроси зависятъ.

Да кажемъ имате, 1.2.3.4.5.6.7.8.9. Тѣзи като съчетавате образуватъ голѣмитѣ числа. Знанието не трѣбва да бѣде единъ товаръ, но трѣбва да се учи добре предмета. Човѣкъ, който нѣма знание е лишенъ отъ свѣтлина. Богатството е събрано вътре съ което ще се ползува. Сега вие може би се занимавате съ други работи искате да се научите какъ да живѣете по Бога. То е най-трудната работа. Не да искате по Бога да живѣете, но да научите онова, което Богъ е създалъ. Какъ ще живѣете по Бога? Ще учите. Въ какво седи учението? Най-първо ти вкусишъ единъ предметъ. Да кажемъ имате сѣрна киселина, какъ ще я вкусишъ? Съ езика си. Ще изплезишъ езика си по възможностъ като игла, че като те парне да го оттеглишъ, не да го потопишъ въ сѣрната киселина. Или, който е уменъ ще вземе книжка, или нѣкое дърво и ще види, какво е качеството на сѣрната киселина. Нѣкои ваши мисли сж направени отъ сѣрна киселина. Вие кажете нѣкой обидна дума нѣкому и съ години не може да я забрави, остава рана. Казва нѣкой какво сж думитѣ праздна работа. Праздна работа, но създава всичкитѣ скандали въ свѣта. Казвамъ: преди всичко, човѣшкиятъ езикъ трѣбва да го обѣлите, или трѣбва да се възпита човѣшкия езикъ, като единъ музикантъ трѣбва да възпиташъ езика си. Може да ти създаде най-голѣмото благо и най-голѣмото нещастие.

Защо се усмихнахте? Кое ви напара да се усмихните? Това сж устата. Този човѣкъ е въ гхстата материя. Геометрически рисувамъ. Този човѣкъ има доста добъръ умъ, но не е работилъ върху устата и върху носа не е работилъ. Този носъ сж работили дѣдитѣ и прадедитѣ му. Той още спи. Той като обявление носи този носъ на дѣдитѣ и бабитѣ му, тѣ сж били много умни. Тѣй кѣкто е носа не е уменъ, не е работилъ, ленивъ е, не е училъ. Често вие казвате: вдъхновилъ се е отъ духа. Че кой отъ васъ не се е вдъхновявалъ отъ духа. Що е вдъхновяване? Приемашъ въздуха. Нѣкой вдъхналъ, нѣкой издъхналъ. Чато вдъхне после илиза въздуха.

Какво липсва на този портретъ? Интелегентенъ е, но око нѣма. Защо нѣма око? Въ мрачина живѣе. Половината въ свѣтлина, половината въ мракъ. Къде трѣбва да туримъ окото сега. Не само да се рисува, но изкуство е да се възпита човѣкъ. За да се възпита трѣбва да знае. Кое именно. Има хиляди сѣнки, които художникътъ туря, но най-първо въ лицето има известни черти, които сж динамични. Ако хванешъ носа си грубо и го дърпашъ, отиде цѣлия денъ, развалена работа е. Хванешъ и търкашъ грубо очитѣ си. Ще развалишъ работата. После се чудите защо не ви върви. Вие сте турили нѣкой път на пътя нѣкое шише, пътувате и счупвате шишето. Не туряйте по пътя шишето по пътя да го счупите, тури го на масата.

Та казвамъ, азъ съмъ гледалъ нѣкое, като седите уплашите се, свили сте се да не ви обератъ. Който е богатъ ще го обератъ. Който е лѣкарь, какво ще го правятъ? При олнитѣ ще ходи. Който е богатъ ще дойдатъ, ще хлпатъ и ще кажатъ: пари дай. Който има жито, трѣбва да даде жито. Който има мотика, трѣбва да отиде

Най-голям да копае. Който е болен, аристократът е ще легне на леглото, ще се обръща на една или на друга страна, ще охка, ще дойде лѣкаръ, ще го пипне по врата, ще пипне пулса, ще му предпише лѣкарство: три драма лай-кучка, сварена съ 50 драма вода и по една лжичка сутринъ да взема. Той веднага ще свари три драма лай-кучка въ вода, въ едно кафяно джезве. То е най-простиятъ начинъ за лѣкуване. Вие, ако бѣхте единъ лѣкаръ, какво щѣхте да направите? Азъ вѣвамъ проста работа. Много хубаво. Хванете задухъ, какъ ще прѣвишъ? Какво лѣкарство имате вие за задухъ, я ми кажете? Когато имате задушване, какво вземате? Имате разстройство нѣкой път на стомаха, какво лѣкарство ще вземате? Нѣкой не-съвмѣстими храни, става спарване на стомаха, имате разстройство, не се смилва храната. Какво тоническо лѣкарство ще вземете? Българинътъ взема стѣргана рѣпа. Или разстрои ти се стомаха, ти ще вземешъ очистително, всичкитѣ нечистотии да излѣзатъ. Азъ ви говоря върху тия нѣща: трѣбва да се прѣчисти човѣшкиятъ мозъкъ и човѣшкото сърдце трѣбва да се прѣчисти. Нѣкой път чувствувашъ, тѣ твоитѣ желание не сѣ естествени-трѣбва ти едно прѣчистване, неразположенъ си си духомъ. Ражда се съмнение въ тебе, подозрение. За самия тебе може да подозирашъ, че си ялъ отровна храна. Наскоро дойдоха, нѣкоя сестра яла гѣби, отровила се. Не изучавала гѣбитѣ, мислила, че сѣ печурки. Дали и млѣко, да я лѣкуватъ. Дойдоха мене да питатъ. Казвамъ: хубаво сте направили. Азъ и дадохъ съветъ втори пътъ да не яде гѣби, ако остане жива, азъ мисля, че е останала жива. Никога не яхте туй, което не познавате. Като не знаете, че сѣ печурки не яхте. Другитѣ знаятъ. Оставете на тѣхното знание. Въ Изгрѣва нѣмаме авторитети само единъ авторитетъ има, който се занимава съ гѣби. А пъкъ другитѣ не знаятъ. Преди години на Рила, единъ братъ познава гѣбитѣ и като слѣзълъ на долу хваналъ една змийска гѣба, че казва после на зоръ бѣхъ. Щѣше да ме умори, за почвахъ да заспивамъ.

Казвамъ: не ставайте носители на нѣща, които сѣ невѣрни. Всички лѣкари не може да бждатъ. Не ги е създалъ Господъ. Опредѣлено количество е, колко лѣкари да има въ свѣта. Всички хлѣбари не могатъ да бждатъ. Опредѣлено е колко количество да бждатъ. Всички земеделци не могатъ да бждатъ, всички зарзаватчи не могатъ да бждатъ, всички жени не могатъ да бждатъ, всички мъже не могатъ да бждатъ, всички деца не могатъ да бждатъ, всички момчета не могатъ да бждатъ, всички момичета не могатъ да бждатъ. Въ свѣта има статистика, опредѣлени сѣ.

Идатъ сега нѣкои да ме питатъ, понеже има четири партии, въ коя да влѣзатъ? За която сѣ родени. Ако ~~хлѣбъ~~ си хлѣбъ влѣзъ въ стомаха. Ако си въздухъ влѣзъ въ дробовѣтъ. Ако си топлина влѣзъ въ сърдцето. Ако си свѣтлина влѣзъ въ мозъка. Съ кого се сравнявашъ? Да кажемъ, вие като се присѣдините къмъ една партия, какво ще разрешите? Ако си комунистъ цѣлъ денъ ще ходишъ, ще припкахъ съ мотката, ще работишъ. Ако си земеделецъ ще орешъ земята ще туришъ нѣщо за земята да се държишъ. Ако си широкъ социалистъ ще се държишъ за бѣлитѣ дробове. Ако си звенаръ ще се държишъ за човѣшкия мозъкъ. Незная дали всичкитѣ звенари сѣ такива. Защото има звенари позлатени. Има едни * злато. Тѣ сѣ хора на науката просвѣтени. Или казваме: той е духовенъ човѣкъ. Мислитѣ, че духовниятъ човѣкъ е ученъ човѣкъ. Ни най-малко не е ученъ. Духовниятъ човѣкъ има особено мнение за себе си, че е отъ високо произхождение, аристократъ е, тежко ходи. Тежко ходи, защото краката му сѣ слаби. Нѣкой е здравъ иска да добие тежестъ. Хубаво е и така.

Вие искате да служите на Бога. Какъ трѣбаа да се служи на Бога. За да

вързани сме. Малкото влага, която носимъ ще изсъхне, отиде живота ни. Не ги интересува нищо. Има единъ дълъгъ лъчъ понеже главата имъ е много малка, нали е заострена на краищата. Вашата глава колко милиарди пати е по-голяма от тази на глистята? Знаете ли колко нѣща има за които съвременитѣ хора не мислятъ? За много малко нѣща мислятъ. Нѣкои мислятъ само за обувката, за нѣкоя шапка, за нѣкоя дреха, за нѣкое ядене. Тукъ тамъ ще помисли за нѣкоя книга, ще погледне нѣкоя звезда, нѣкое цвѣте. Смѣшно е. Казва той: има глава. На съвременитѣ хора ни най-малко главитѣ имъ не сѣ културни. После тѣзи маханджитѣ въ свѣта много малко мислятъ. Човѣкъ на когото цѣлиятъ му умъ е занятъ да мисли той не намира погрѣшки. Погрѣшнитѣ нѣща сѣ отражение на нашия животъ. Кой какъвто е това вижда. Единъ добъръ човѣкъ като види единъ лошъ човѣкъ ви вижда доброто въ него. Единъ лошъ човѣкъ като види единъ добъръ човѣкъ ви вижда лошото въ него. Мисли, че добрия човѣкъ намѣрилъ нѣкакво изкуство иска да го замотае иска да се скрие. Ни най-малко не върва. Трѣбва най-малко десетъ години да живѣе при единъ човѣкъ, за да го накара да разбере, че има нѣщо. После пакъ ще остане на особено мнение. И виждате този законъ: хиляди години Богъ, Който е постѣпвалъ добре съ хората и още Го подозиратъ. Казватъ: кой знае какво Господъ си играе съ насъ. Детето ти вземе, вола ти вземе. Кой му го го прави? Да умре детето Той е причината. Да умре вола Той е причината. Да изсъхнатъ Той е причината. За всичко това казватъ, че Господъ е причината. Той не се е оженилъ навреме, детето не е заченато навреме, не е здравъ, жена му не е здрава, детето умира. Кой е кривъ? Господъ е кривъ. Онова, което Господъ е създавалъ не умира никога. Кое е божествено? Кое не умира никога. Кое е божествено? Туй, което не губи своята краска. Кое е божествено? Туй което не губи своята разумность. Кое е божествено? Туй което не губи своята доброта. Всички они нѣща, които се измѣнятъ тѣ сѣ отъ съвсемъ другъ характеръ. Най-първо ще имате ясна представа за божественитѣ нѣща. Вие носите отенѣцитѣ на хиляди поколения, които сѣ оставили въ себе си известни недостатѣци. Трѣба да се освободите отъ тѣхъ, за да изпъкнатъ божественитѣ качества, които сѣ вложени първоначално. Покрити сѣ съ дебелъ слой. Този слой трѣбва да се премахне. Тия божествени зародише трѣбва да излѣзатъ на повърхността, на божествената душа, за да дадатъ своитѣ плодове. Сега въ вашия умъ седи идеята-защо Господъ създаде свѣта такъвъ. Защо хората го създадохъ такъвъ. Въ по ранния турски езикъ, когато пишеха туряха точки и ако една турска книга остане отворена и мухитѣ турятъ други точки става нечетливо. Такова нѣщо е божествения свѣтъ. Хората и натурали точки не може да се четатъ. Само, че точкитѣ, които турилисе изтриватъ а точкитѣ, които сѣ турени отъ Бога оставатъ. Най-първо вземете единъ снгеръ и изтрий съ него. Кое се изтрива е човѣшко, което остава е божествено. Вие по нѣкой път се страхувате да прекарвате снгера отгоре. Всичко, което е човѣшко се изтрива. Кое е божествено остава. Но никой начинъ не може да се изтрие.

Да кажемъ вие сега се обидите. То е човѣшко нѣщо. Човѣшка точка. Турилъ си точка. Изтриешъ точката ще изчезне обидата. Или имашъ безвѣрие, тури снгера отгоре ще изчезне безвѣрието. Азъ може да накарамъ когото и да е отъ васъ да мисли лошо. Най-първо единъ човѣкъ има хубаво мнение за едного. Той вземе хиляда, две хиляди лева на заемъ, не плаща, онзи веднага ще започне да мисли лошо. Казва: дай паритѣ! Много добъръ човѣкъ бѣше. То не е божествено. То сѣ човѣшки порядки. Азъ да ви кажа защо той не плаща. Намѣрете снгеръ идете натъркайте хубо съ снгера веднага ще плати. Даже сегашнитѣ апаша сѣ научили този законъ. Ходи единъ религиозенъ човѣкъ при единъ англичанинъ, богатъ човѣкъ

Не си давайте инението за нѣкого. Бъдете ученици, подигнете се отгоре. Не се занимавайте съ хората. Хората са добри, само вършат работи. Не копаеш хубаво нѣкой. Дай му примѣръ. Какво ще му казваш, че не копае хубаво. Кажи му, какъ се копае, дай му примѣръ.

Сега имате идеята, че сте граждани и се готвите за Царството Божие. Тия заблудения ги оставете настрана. Царството Божие е като онзи, музикантъ, който знае да свири хубаво. Тамъ може да свирятъ хубаво. Който не знае да свири, не може да влѣзе въ Царството Божие. Първо животъ трѣбва, който иска да влѣзе въ Царството Божие. Казватъ: Азъ го обичамъ. Туй, което не може да не направишъ, не го обичашъ. Ако азъ не може да свиря, не обичамъ музиката. Обичамъ да слушамъ, казватъ. Всѣки обича да слуша. Ако въ една човѣшка мисль не взематъ участие петтѣ сѣтива, тази мисль не е права. Ако следъ като пипнешъ единъ предметъ съ ръката си, следъ това като близнешъ съ ~~уздъжжж~~ езика си, помиринешъ го съ носа си, чуешъ го съ ухото си, и го видишъ съ окото си, ти си близо да имашъ едно понятие истинско за предмета. Ти си зърналъ единъ човѣкъ, казвашъ: видѣхъ го. Петтѣ сѣтива трѣбва да взематъ участие. Тѣ съдържатъ петъ качества, които предметътъ съдържа въ себе си.

Единъ човѣкъ е въренъ, когато той е истиннолюбивъ, разуменъ, любещъ, спрavedливъ и добъръ. Тѣзи са качества, които трѣбва да ги има. Той е кандидатъ за Царството Божие. Тия качества трѣбва да ги тури. Правдата и тя е музика. Сега азъ не искамъ да говоря, да се плашатъ хората. Поповетъ плашатъ, че въ ада ще идатъ. Тѣ са празни работи. Справедливиятъ езикъ е мекъ и хубавъ. Не е хубаво, това, което правишъ, не е достойно, не е справедливо. /Учителъ изговори това изречение меко и тихо/. Може да кръскашъ, или може да кръскашъ, че не го обичатъ. Нѣма какво да кръскашъ. Ние съвременнитѣ хора сме още чудни. Господъ не ни е накаралъ да ~~внржжж~~ пѣемъ. Той само ни кара да носимъ нотитѣ на онѣзи, които свирятъ и това считаме за достоинство. Само ще занесешъ нотитѣ на човѣка, това е то работата. Нотитѣ като носи, ги измачкалъ, не знае, какъ да ги носи. Постави на музикалното стояло, ще ги постави вишъ, ще се отдалечишъ. Гледай да видишъ, какъ свирятъ. Казва: Мене не ме интересува музиката. Една мома, която гледа единъ момъкъ, съ какво се интересува отъ него. Той е музикантъ, композира човѣкътъ. Тя иска да му тури едно вжже, да го води като волъ, да му заповѣдва. Той стане редови, тя полковникъ. Казва: Ха на разходка. Загази младиятъ момъкъ. Тя казва: Азъ го много обичамъ. Азъ съмъ готова да умира за тебе. Днесъ умира, утре умира тя, утре той и тя пакъ живѣе.

Вие на Изгрѣва се умираете, но другитѣ хора измиратъ по бойнитѣ полетания още живѣемъ. Това не е идеалъ. Азъ не съмъ да идеята да умиратъ хората. Ние трѣбва да се научимъ да живѣемъ. Време е сега да се живѣе. Умирали са, умирали са. Свѣтътъ е пъленъ съ гробища. Хиляди и милиони паметници имаме на мъртви хора, велики хора, но нѣмаме още паметници на живитѣ хора. Колко хора има въ свѣта, които ~~се обжжжж~~ служивъ? Азъ зная единъ Енохъ и втория Илия. Енохъ има паметникъ. Илия го върнаха отгоре, и му снѣха ~~лижжжж~~ главата. Вие не мислите, че като сте като Илия, ще идете въ невидимия свѣтъ. Ще ви върнатъ назадъ. Единъ човѣкъ, който избива 400 души пророци, върва се. Този братъ /сочи братъ Симеонъ/ 20 години е тукъ и едва е кандидатъ, едва е назърналъ презъ прозореца. Казва: Още не е за мене. Като назаръна презъ малкото прозорче, казва: Още не е за мене тукъ. Тукъ е за майстори. Като погледна, свирятъ хората. Ще дойде сравнение, да съподавимъ и ще видишъ, че онзи човѣкъ раз-

бира, знание има, привиква, вижда и задъ гърба си вижда, какво има.

Та казвамъ: Вие тамънъ сте хора да учите. Гледамъ нѣкой отъ васъ сте 40-45 години и казвате: остарѣхме. Азъ не се лъжа, на стари хора не вѣрвамъ. Тѣ се преструватъ. Защото помъ като не искатъ да платятъ дълговетъ, ще станатъ стари, краката не държатъ, това не може. Не, не. Разбирамъ старъ човѣкъ на 5-6 милиона години като Витоша, тя има 5 милиона години, млада мома е, не е стара, готви се за женитба. Млада мома е, не е женена. Вие сте на 45 години я на 20 години се оженихте. Витоша на петъ милиота години, сега се готви за женитба, млада мома е, красива мома е. Вие на 20 години казвате: Ха да свършимъ тази работа. То е най-голямата служба, която може да приемемъ въ свѣта, да се ожени човѣкъ. Като дойдатъ до мене, азъ не смѣя да се смѣя. Дойде нѣкой казва: Азъ не живѣя добре съ моята възлюблена, разведохме се. Уволнили го и нея уволнили. Що е разводътъ? Уволняване отъ служба. Той не знае, какво нѣщо е службата. Намѣри една жена, не я познава, и той взелъ чуждото ребро. Мжжътъ взелъ една жена мжчи се да я тури, тамъ дето Господъ я извадилъ, мжчи се, мжчи се, не може да я намѣсти и разведатъ се. Не трѣбваше да я взема. И Нумеръ има. Мжжътъ сега има 12 ребра, Ева е тринадесетото ребро, затова малко нещастно число е. Не нещастно хубаво число е, но Адамъ не бѣше за това число 13. Мжжътъ трѣбва да види, дали е отъ тия ребра или не, момъкътъ ще гледа, дали е отъ тия ребра. И момата да гледа, дали е отъ тия ребра. Сега се вижда смѣшно. Подъ думата ребро азъ разбирамъ човѣкъкой е добъръ и уменъ. То е за мене ребро. Уменъ и добъръ, то е ребро. Отъ добъръ материалъ създаденъ, отъ две качества, отъ две ребра създаденъ едното ребро, което е добро и е умно. Човѣкъ е създаденъ отъ земята, а жената е създадена отъ доброто и ума. Човѣкъ е създаденъ отъ живота. Най-хубавиятъ материалъ е изваденъ отъ живота и отъ него е създаденъ човѣкътъ. Въ този човѣкъ Богъ вдъхналъ дихание и човѣкъ станалъ жива душа. Жената - девицата е проекция на живота отънъ. Адамъ бѣше почвата, отъ него израства Ева, цъвва и дава плодъ. За мене това е много естествено: Господъ му каза: Отъ туѣ дърво нѣма да късашъ плодове, зелени сѣ, когато узрѣятъ, само тогава може да късашъ. Ева яде отъ зеленитѣ плодове - на Адама преждевременно. Зеленитѣ плодове яде. Не дочака да узрѣятъ. Сега вие опитвате единъ плодъ, не е узрѣлъ, хвърлите го. Трѣбва да се чака да узрѣе.

Казвамъ: търпете, чакайте въ себе си да узрѣятъ плодоветъ на вашитѣ мисли, на вашитѣ желания, на вашитѣ постѣпки и тогава Богъ ще ви позволи да ядете. На малкитѣ деца може ли да давате твърда храна? Ще се хранятъ съ млѣко, съ майчиното млѣко започватъ. Ако нѣкоя майка се опита да даде твърда храна, ще си умори детето. Азъ не искамъ да разглеждамъ женитбата, майчинството, бащинството. Единъ день ще ги разгледамъ. Азъ ще ви говоря, какво нѣщо е майка, баща споредъ мене, но сега не му е времето. Сега достатѣчни сѣ тия идеи, които имате. Единъ день ще ви говоря, какво нѣщо е ~~и~~ девицата, какво нѣщо е младъ момъкъ, какво е възрастень, старецъ какво представя.

Сега често говорите, казвате: Тя е светица. Азъ не съмъ срещалъ по-възвишена мома отъ Кортеза. Но Кортеза имаше единъ недостатъкъ: сприхава бѣше. Нейнитѣ нокти не бѣха развити, къси бѣха. Казвамъ ѝ: Ти си сприхава. Казва: Това е мойтъ недостатъкъ. Тя признава. Трѣбва да се моля. Като ходѣше между хората, тя го съзнаваше това качество, нетърпелива бѣше. Като види нѣкой, казва: Да се маха. Сега на васъ какво ви липсва. ~~И~~ Кортеза сприхава бѣше, а на васъ какво ви липсва?

Азъ искамъ каквото пишете въ вестницитѣ на Изгрѣва да бжде вѣрно, тия факти да сѣ проверени. Богъ ви е създалъ да станете служители тукъ на земята да служите.

Представете си, че единъ човѣкъ е билъ свободенъ духъ. Следъ като иде въ другия свѣтъ, знаешъ, какво ще срещне той? Той като влѣзе, ще срещне единъ човѣкъ съ гърбъ обърнатъ къмъ него. Обидилъ го, онзи си обърналъ гърба. Казва: Ти за мене си чуждъ. Гледа му гърба. Друга гледа на среща му навъсилъ се. Той го е създалъ. Ще срещнете всичкитѣ противоречия, които сте създали. Той нѣма да срещне нито едно лице, което да го погледне весело, се навъсени, нищо не му говорятъ, всичкитѣ мълчатъ. Да види изкуството си, какво е. Казватъ: Туй изкуство е твое. Този съ обърнатия гърбъ си ти. Този съ навъсеното лице, този съ счупения кракъ, навсѣкжде се е той. Той гледа, нѣкой промушенъ той гледа, нѣкое говедо заклано. Той гледа кокошкитѣ, които изялъ и тѣ го гледатъ. Патрунали се, той гледа навсѣкжде, върви знаменито лице. Отъ този свѣтъ отива при Господа. Господъ като го види съ тази ж свита, казва: върнете го, съ всичкитѣ въ оня свѣтъ да се върне. Като влѣзете въ оня свѣтъ, колко нѣща ще изпъкнатъ, които тукъ сж скрити. Никой нѣма да разбере, никой нѣма да ти каже дума. Ще се завъртишъ отъ оня свѣтъ ще дойдешъ на земята. Вие казвате: То не е за насъ, ние сме окултисти. Именно васъ ще хване. Сѣдбата отъ васъ ще започне. Сѣдятъ за малкитѣ погрѣшки. Първиятъ процесъ въ мировото сѣдилище, втората инстанция ~~жестокостта~~ областния сѣдъ. третата инстанция въ апелативния сѣдъ и четвъртата инстанция въ касационния сѣдъ. Не искамъ да говоря, защото нѣма да разберете. Азъ по нѣкой път гледамъ нѣкои отъ васъ, каквото разправамъ, вие ще разберете буквално.

Азъ виждамъ по особенъ начинъ, виждамъ одобено, не както ясновидцитѣ виждатъ, особено виждамъ тия работи. Виждамъ нѣколко млади моми седятъ при единъ младъ момъкъ при ухото му и виждамъ, че му говорятъ нѣщо много меко. Отъ другата страна на другото ухо виждамъ нѣколко души млади момци и тѣ му говорятъ. Той и на тѣхъ обръща внимание. Каквото разправятъ тѣ въ този разговоръ? Момитѣ отъ едната страна то е бюро за провѣрка. Момитѣ казватъ: Да направимъ работа съ тия момци. Момцитѣ казватъ: Да направимъ работата съ тия моми. Той седи като месалитинъ и ~~жи~~ му плащатъ. Той имъ прави връзки. Той се пазари, какво ще платятъ и за него да направятъ нѣщо. Казва: Хиляда лева струва? Не, не. Две хиляди? А не. Десетъ хиляди, двацетъ хиляди? Двацетъ хиляди може. На момата казва: Ти колко ще платишъ? И отъ нея взема. И отъ него взема. Нѣкой път много интересни сж. Азъ виждамъ този момъкъ. Ясновидцитѣ ~~като ги погледна, тия ясновидки~~ ^{ти} сж облѣчени съ патриарски, съ свѣтли дрехи, приказватъ по нѣщо. Дойде нѣкой казва: Ти си единствената светица, при тебе дойдохъ. Може ли да назначишъ на служба въ еди кояко епархия? Тя светицата съ 50 хиляди не се задоволява и съ сто и сѣдвеста хиляди. Съ петстотинъ хиляди, казва може. Пише тамъ.

Та сега вие сте бюра ~~жи~~ всичкитѣ. Вие искате да бъдете щастливи. При васъ трѣбва да дойдатъ младитѣ момци ~~да направятъ работата~~ и младитѣ моми да оправятъ работата. Да дойдатъ ~~младитѣ~~ и лѣкаритѣ. Нѣкоя майка иска да се молятъ да роди нѣкое дете. Отъ една страна бащата отъ друга майката за туй дете плащатъ. Тия работи ги оставете. Като дойде нѣкой, а бъдете честни. Да ви кажа, какво нѣщо е честностъ. Азъ ще ви оставя бюрото, ще ви свържа съ невидимия свѣтъ да разговаряте оттамъ да се уреждатъ работитѣ. Азъ не вземамъ участие ~~ж~~ въ тази работа. Тази работа не е моя. Имамъ бюро въ моето бюро може да се допитате въ невидимия свѣтъ. Всѣки може, но вие не вземайте участие, тази работа не е за васъ. Тя е Божия работа, не е наша работа. Като дойде едно дете, къде ще о пратимъ. Знание се изисква. Туй дете

ще бъде недоволен от майка си. Ако пратимъ едно дете нѣкъде, или ако свържемъ двама души да сѣ доволни. Хиляди работи има, въ които може да помогнемъ.

Въ днешната лекция ви казвамъ: Първо очистете очитѣ си отъ влагата да виждате ясно. Да очистимъ ушитѣ си, да чуваме музикално. Да очистимъ носа си, да очистимъ устата си, да очистимъ ржцетѣ си. По този начинъ може да ви изясна онѣзи страдания, които изтърпяваме. Несрѣтитѣ се дължатъ на тия лъжливитѣ образи, които съществуватъ въ астралния свѣтъ, съ който ние сме замотани вътре. Казва: Усмихни се, той да има добро мнение заради тебе. Не. Най-първо Богъ трѣбва да има едно мнение заради тебе. Или казано другояче: Любовта, която минава презъ тебе, да е доволна, че ти си единъ много добъръ проводникъ. Любовта да е доволна. Вие разрешавате въпроса, кого да обичате. Този въпросъ, кого да обичате, оставете настрана. Оставете Богъ да обича, когото иска. А пъкъ вие въ даения случай на нѣкой отъ Божията любовъ обърнете внимание, нищо повече—За васъ не сѣ дадени всичкитѣ плодове. Като вземете този плодъ, излягате, каквото трѣбва. Каквото остане отъ любовта, то е на мѣсто. Знаете, какъвъ щѣше да бъде свѣтътъ, ако ние бѣхме чисти? Азъ намирамъ въ мене една гопръшка, че виждамъ вашитѣ ~~нагрѣшки~~ недъзи. Чудя се, какъ да ги поправа. Като видя погрѣшкитѣ на единъ човѣкъ, трудна работа е, какъ да се поправятъ. Азъ ставамъ съ него заедно съдружникъ. Трѣбва да го изправа. Туй, което съмъ видѣлъ, туй отражение трѣбва да го изправа и въ него и въ себе си. Той ще ме счита, че азъ съмъ станалъ причина, той да направи тия погрѣшки. Казва: Той ме тикна въ този пътъ.

Та казвамъ: Разчитайте на ония дарби, които Богъ ви е далъ и не се занимавайте съ дарбитѣ на другитѣ хора. Оставете да се занимаватъ съ своитѣ дарби. Богъ ви е далъ преизобилно да се занимавате съ вашитѣ дарби, оставете другитѣ хора. Когато се свърши вашата работа, може да се занимавате съ другитѣ. Но то е мъчна работа да се занимавате съ дарбитѣ и погрѣшкитѣ на другитѣ хора. То е най-мъчната работа. Тукъ имаме едно човѣшко естество: имаме единъ братъ, който толкозъ се обидилъ отъ едното, направилъ нѣкаква погрѣшка, че той казва: Сега ако го намѣря, ще му изтегля дробоветѣ ~~на~~ навънъ. Добре сега. Срещнете единъ братъ, който има единъ цирей, вече нагнилъ. Какъ трѣбва да се обърнете къмъ него? Братко, речи, имате единъ много добъръ ~~плодъ~~ узрѣлъ плодъ. Азъ се интересувамъ отъ сока на този плодъ. Трѣбва ми отъ този сокъ да си извадя малко, трѣбва ми малко мазилка. Отъ тази мазилка на младия момъкъ ако намажете една мома, ще стане красива. Този гной отлична мазилка става, най-красиви ставатъ момитѣ отъ нея, само трѣбва да знаете, какво да му турите. Химия се изисква. Сега нѣма да ви кажа туй изкуство: тази мазилка ни най-малко нѣма да ви кажа. Тогава ще го бутнешъ тѣ малко, че да полека да извадите. Ще го намаже съ зехтинъ. Той ще каже: Много благодаря, какъвъ голѣмъ цирей. Той ще каже: Че отъ моя цирей такива работи ставатъ, отъ чистата кръвъ какво ли нѣма да стане. Ще се подигне неговото самочувствие. Това сѣ алегории.

Помнете закона: Въ даденъ случай когато осъждашъ, то си ти. То е законъ. Ако не разбирашъ, то си ти. Ако разбирашъ, пакъ си ти. Затуй трѣбва да разбирашъ нѣщата хубаво, да да дойдешъ въ едно равновесие. Ще каже: Какъ тѣй туй противоречие може да бъде, какъ е възможно. Най-първо единъ плодъ е стипчавъ, после става ~~сладкава~~ киселичкъ, най-после става сладкъ. Най-първо плодетѣ сѣ горчиви, горчивитѣ се обръщатъ на стипчави, стипчавитѣ се обръщатъ на киселитѣ и киселитѣ на сладки. Ако не виждаме

божественъ процесъ следъ време горчивитѣ работи Божествената любовъ ще ги направи сладки. Ние трѣбва да търпимъ. Сега който човѣкъ е сприхавъ, може да стане много добъръ човѣкъ. Обриятъ като гледа на лошитѣ хора, лошъ става. Това не може да се измѣни. Лошиятъ дълго време като гледа на добритѣ хора, добъръ става, пресажда се. Писанието казва: Ако лошиятъ човѣкъ дълго време гледа на доброто, хората се присаждатъ, добъръ става. Ако добриятъ дълго време гледа на лошитѣ хора, и той се присажда, лошъ става. Ако обръщате много внимание, ще се присадите. После трѣбва да дойде нѣкой уменъ човѣкъ да бутне тази присадка, да се освободите.

Сега разчитайте на онова, което Богъ е вложилъ първоначално въ васъ. Погрѣшките, които сте правили се дължатъ на нѣща посторонни. Тѣ сж вметнати нѣща, отъ които трѣбва да се освободите постепенно. Казвамъ: Какъ бихте вие и преправили една лоша дума? Казали сте една лоша дума, какъ ще я поправите? Азъ ще ви остава втория пѣтъ да помислите една лоша дума какъ бихте я поправили. Ще му кажешъ на този братъ: Слушай да ти кажа. Туй, което азъ видѣхъ въ тебе, азъ видѣхъ себе си. Азъ съмъ лошъ човѣкъ, ти си добъръ. Той не се обижда. Азъ ти казахъ, че си много лошъ. Ще поправишъ работитѣ. Азъ въ тебе се видѣхъ, азъ съмъ лошъ. Ти си въ туй отношение чистъ. Само така може да се поправятъ работитѣ. Затова що е покаяние въ свѣта? Азъ може да се покая да видя своитѣ погрѣшки. Азъ не мога да видя другитѣ хора да се покаятъ. Богъ изисква човѣкъ самъ да се покае. Тѣ се покаяватъ, виждатъ други нѣща. Единъ човѣкъ самъ трѣбва да види своитѣ погрѣшки, да ги поправи. Той ще се чувствува радостенъ. Тѣ сж богатства заради него. Никой не трѣбва да съжالياва, че е направилъ погрѣшка. Който направи погрѣшки, печели веднажъ. Който ги оправя, печели два пѣти. Който прави погрѣшки и не ги оправя, губи веднажъ, който не ги оправя, губи два пѣти. Та сега Богъ не ни е пратилъ за осжждане въ свѣта. Богъ ни е изпратилъ малки погрѣшки има да ги изправимъ. Езикътъ ни да стане мекъ. Обонянието ни да стане отлично, да може да чувствуваме най-хубавото уханье, което съществува. Слухътъ ни да стане даликатенъ, да схваща трептенията, най-добритѣ трептения на справедливостта. Думата справедливъ трѣбва да има едно значение, да нѣма друго значение. Като кажешъ справедливостъ да означава справедливостъ, да не означава нѣщо друго.

Та сега не съжالياвайте. Вие сте всички комунисти, понеже ходите по земята, и работите. Понеже земята орете и ядете всички сте земеделци. Понеже всички дишате, се широки социалисти сте. Понеже всички четете, ето вие сте звенари. Понеже живѣте въ България имате тогава отечествения фронтъ. Речи: азъ ги нося всички въ себе си: и комунистъ съмъ и земеделецъ и широкъ социалистъ и звенаръ. Отецествениятъ фронтъ и той е вътре. Съ всички съмъ въ братство и равенство.

Я изпѣйте една пѣсенъ. Отъ туй, което ви говорихъ най-важното да го запомните. Има нѣща, които не искамъ да ги забравяте. Три нѣща има въ сказката които не искамъ да забравите. Другото може да го забравите, но три четири нѣща да ги помните. Комуниста да го носите, земеделеца да го носите, широкия социалистъ да го носите и звенара. Звено трѣбва. И отечественъ фронтъ трѣбва. Най-после вие влизате въ любовта. Тѣ сж служите, които идатъ до любовта. До любовта ще донесатъ багажа. Комунистъ, земеделецътъ, широкиятъ социалистъ и звенарътъ ще донесатъ багажа до любовта, ще го оставятъ тамъ. Ти ще ги разцѣлувашъ, ще влизешъ въ уилицето на любовта да се учишъ.

Изпѣйте: Свѣтъль лхъ отгоре слиза. Блага дума на устата.

Аз гледамъ, колко е огрубѣла цигулката отъ бомбардировките, толкова много е огрубѣла. /Нагласява цигулката си. /Човѣкъ може да огрубѣе, не се разбира. Трѣбва дълго време да се свири. Едно ~~привличане~~ ~~не~~ ~~има~~ ~~лаз~~ ~~двой~~ ~~ване~~ има. /Учителятъ изсвири единъ музикално парче.

~~Жужжжжжж~~ Това е изминатото време, което не се е използвало.

Отче нашъ.

Сега се мъча да използвамъ туй време, и съмъ намѣрилъ единъ музикаленъ мотивъ да поправимъ изгубеното време.

324

Handwritten signature

10

2581944

С Л У Ж И Т Е Л И

~~Добрата молитва. Въ началото бѣ словото.~~

7. [Какъв предмет имате днес? Какви са уроците ви? ~~Математика, физика, химия, биология, история, география, литература, чужди езици, музика, танци, спорт, изкуство, трудове~~
Защо Господъ създаде свѣтлината и защо създаде топлината? Казвате: лесна работа. Всички хора желаятъ леснитѣ работи. Тука имате доста картини, художниците са ги рисували. Защо нѣкое лице е дълго, а защо носятъ дълъгъ, не знаете. А нѣкои вождитѣ са дебели, не знаете защо. Най-елементарнитѣ нѣща въ свѣта не знаете, а решавате въпроси, които са трудни. Труднитѣ въпроси все отъ елементарнитѣ въпроси. ~~Зависятъ~~ ^{излизатъ}]

Да кажемъ имате числата 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. Като ги съчетавате, образуватъ се голѣмитѣ числа. Знанието не трѣба да бъде товаръ, но трѣба да се учи добре предмета. Човѣкъ който нѣма знание, е лишенъ отъ свѣтлина. Знанието е събиране на свѣтлина. Богатството е събрание вътре, съ него щесъ ползува. Сега вие, може-би, се занимавате съ други работи, искате да сенаучите, какъ да живѣете добре. То е най-трудната работа. Какъ да по Бога да живѣете? Какъ ще живѣете по Бога? Ще учите. Не да искате по Бога да живѣете, но да учите онова, което Богъ е създадъ. Въ какво седи учението? Най-първо ти вкусашъ единъ предметъ, да кажемъ имашъ сѣрна киселина, какъ ще я вкусашъ? Съ езика си. Ще изпробашъ езика си не възможностъ като игра, че като те парне, да го оттеглишъ, не да го нопопишъ въ сѣрната киселина. Или който е уменъ, ще вземе книжка или нѣкое дърво, ще види какво е качеството на сѣрната киселина. Нѣкои ваши мисли сѣд напревени отъ сѣрна киселина. Вие кажете нѣкога обидна дума нѣкому, и съ години не може да я забрави, остава рана, назоваващъ ней, какво сѣд думите! Праздна работа! Праздна работа, но създава всички скандали въ свѣта. Какъ да, преди всичко човѣшкиятъ езикъ трѣба да се обѣли, или трѣба да се възпита човѣшкия езикъ. Ти, като единъ музикантъ, трѣба да възпитаешъ езика си. Може да ти създаде най-голѣмото благо, и най-голѣмото нещастие.

силно издадена долна устна. Защо се усмихвате? Кое ви кара да се усмихвате? Такава е устата ~~човек~~ ^{човек} - човек е въ глестата материя. Геометрически ~~неуравн~~ ^{неуравн}. Този ~~човек~~ ^{човек} има доста добър ум, но не е работил върху устата и върху носа ~~на~~ ^{на} е работил ~~човек~~ ^{човек} нос е работил ~~и~~ ^и предиди ~~и~~ ^и предиди ~~и~~ ^и му. Той още спи. ~~Той~~ ^{Той} - като обявление носи този нос на ~~иди~~ ^{иди} ~~и~~ ^и работи ~~и~~ ^и му ~~и~~ ^и са били много умни. ~~Той~~ ^{Той} ~~както~~ ^{както} е нос, ~~човек~~ ^{човек} не е умн, не е работил, ~~лени~~ ^{лени} е, не е учил. Често ~~не~~ ^{не} казват: ~~вдъхновил~~ ^{вдъхновил} се е отъ Духа. ~~Ч~~ ^Ч кой отъ вас не се е вдъхновявал отъ Духа? ~~Шо~~ ^{Шо} е вдъхновяване? - Приемане въздуха. Някой вдъхнал, някой издъхнал. ~~Като~~ ^{Като} ~~вдъхне~~ ^{вдъхне} човек, после изди ~~и~~ ^и въздуха ~~и~~ ^и.

Имате другъ портретъ, на човѣкъ съ хубавъ, голѣмъ носъ. Какво ли е на този портретъ? Интелегентенъ е, но око нѣма. Защо нѣма око? — Въ мрачна живѣе; половината въ свѣтлина, половината въ мракъ. Къде трѣбва да бѣде окото? Не само да се рисува, не изкуство е да се възпита човѣкъ. За да се възпита, трѣбва да знае. Какъ именно? Има хиляди сѣнки, които художникътъ поставя, но най-първо въ лицето има известни черти, които са динамични. Ако хванешъ носа си грубо и го дърпашъ, отиде цѣлиятъ дежъ, развалена е работата. Ако си търкашъ грубо очитъ си, — ~~ниги~~ ще развалишъ работата. После се чудите, защо не ви върви. Вие сте турили нѣкой патъ на патъ, нѣкое шише; патувате и счупвате шишето. Не туряйте на патъ шишето, да го счупите

сприйме него. Туй неразположение се дължи на васъ, най-първо вие сте хвърлили едно отражение, вие се отразявате и виждате себе си. Тоест, когото не харесвате, то сте вие. Казвате: "Ти си лошъ човѣкъ". То, сте вие, той е огледало. Не се познавате, този лошъ човѣкъ, за когото говорите, то сте вие. (При мене, ~~никоя~~ ^{никоя} сестра, разправя ми, за друга сестра; пъкъ тя която разправя, тя е такава, нищо повече! Когато критикувате, вие себе си критикувате. По ~~никой~~ път критикувате мене, че не съмъ погледналъ ~~никого~~ хубаво. Какъ ще го погледна? Ако го погледна, щѣго уплаша, затова не го гледамъ. Не искамъ да го гледамъ, понеже ~~не~~ не е много красивъ. / ~~Какво ще го гледамъ, когато той жвакалъ носа си, секне се. Никой отъ васъ сте на 40, на 45 години, обърнете се, счистете си отъ жърна деликатно носа.~~ Вие обхода нѣмата, а искате обхода. Азъ ви гледамъ, срѣщате ~~никого~~, изпъчвате се, или се свиете, то не е посрѣщане. Като срѣщнете ~~никого~~, каква поза трѣбва да вземете? Вие не знаете, ~~каква~~ ^{каква} поза да вземете, ~~то са~~ ^{естествени работи.} ~~Какво означава,~~ когато си скръстите ръцетѣ предъ гърдитѣ? Най-първо, за да посрѣщна единъ човѣкъ, трѣбва да намѣришъ въ него една отличителна, божествена черта, която не сѣмѣе мѣни. Всѣки човѣкъ има по една отличителна черта. Ми като намѣришъ нея, той ще ти стане приятель. Ако тази черта не можете да я намѣрите въ самия човѣкъ, вие никога не може да му станете приятель, нито той, ако не намѣри тази черта у васъ, може да ви бъде приятель. Вие казвате: "Човѣкъ съ достоинство. Достоинството на човѣка къде е? - На главата, малко задъ върха, надолу. Когато мозъкътъ отпредъ е по-тежъкъ, човѣкъ издига главата си, държи я перпендикулярно. Когато отпредъ главата е тежка, човѣкъ има достоинство; кагато отпредъ главата е лека, този човѣкъ нѣма достоинство. Българинътъ е много фигуративенъ, казва: ДЪ-СТОИ, стои, значи. Достоинството е човѣшко качество, честността е човѣшко качество, не е божествено. Честниятъ човѣкъ, при известни условия е честенъ; при други, той си гледа интереситѣ. Като даде дума, държи я; каквото обещае, ще го свърши. Честниятъ е устойчивъ на думата си. Честността нинай-малко не показва устойчиви чувства. Човѣкъ трѣбва да бъде справедливъ. Справедливостта е божествено чувство, тя е мѣрка, съ която се мѣрятъ нѣщата. Честността има две мѣрки: като дадешъ дума да набиешъ ~~никого~~, ще го набиешъ; като дадешъ дума, че нѣма да го набиешъ, нѣма да го набиешъ, думата си е дума, каквото кажешъ, правишъ. Една честностъ, която набива човѣка! Въ България, често бащата бие сина си. Нѣкой младъ момъкъ, 15 - 16 годишно момче, закачило дѣщерята на ~~никого~~ бащата ~~и~~ ^и малко сприхавъ, хваналъ го и казва: "Ти защо закачашъ дѣщеря ми?" Една плесница, две, ~~че~~ ^{че} три плесници, разправя се съ него. Сега, казвате: "Ние не сме отъ тѣхъ". Вие по умъ знаете ли какъ плѣскате? Годѣми побойници сте, умствено плѣскате, плѣсници удрийте. Не си давайте мнението за ~~никого~~. Бадете ученици, подигнете се, ~~отворете~~ ^{отворете} не се занимавайте съ хората. Хората са добри, само да вършатъ работа. ~~И~~ ^{не} копаещъ хубаво (Нѣкой) - дай му примѣръ! Какво ще му казвашъ, че не копаещъ хубаво, покажи му, какъ се копае, дай му примѣръ!

Сега, имайте идеята, че сте граждани и се готвите за Царството Божие, заблуденията ти оставете настрана. Първо, животъ трѣбва за оня, който е кандидатъ за Царството Божие. Царството Божие е като онѣзи музиканти отъ оркестра, ~~където~~ ^{където} всички знаятъ да свирятъ хубаво. Тамъ трѣбва да знаешъ да свиритъ хубаво, който не знае да свири, не може да влѣзе въ Царството Божие. Първо, животъ трѣбва за оня, който иска да влѣзе въ Царството Божие. Казвате: азъ го обичамъ. Туй, което не можешъ да направишъ, не го обичашъ. Ако азъ не мога да свиря, не обичамъ музиката. Обичамъ да слушамъ, казвате. Всѣки обича да слуша. Ако въ една човѣшка мисль не взѣматъ участие петтѣ еѣтвива, тази мисль не е права, ~~то не е мисль~~. Ако следъ като пишнешъ единъ предметъ съ ръката си,

следъ това, като го близнешъ съ езика си, помирешъ го съ носа си, чуешъ го съ ухото си, ~~увидишъ~~^{погледнешъ} съ окото си, ти си близо да имашъ едно ~~познание~~^{познание} истинско за предмета. Ти си върналъ единъ човѣкъ, казвашъ: видѣхъ го. — Пети сѣтва трѣба да взематъ участие, та ~~сѣдържатъ~~^{ще ги даватъ} пети качества, които предметътъ съдържа въ себе си.

~~Единъ човекъ е вѣренъ, когато той~~ е истиннолюбивъ, разуменъ, любещъ,
справедливъ и добръ. Това са качества, които трябва да ~~имаме~~ ^{всички} имаме.
~~кандидатъ за Царството Божие.~~ Правдата и тя е музика. Сега, азъ не искамъ
да говоря, да се плашатъ хората, ~~попозветъ~~ ^{хората} плашатъ, че ~~във~~ ^{когато} ще идатъ ~~във~~ ^{важ}
~~жизна~~, тѣ са празни работи. Справедливиетъ езикъ е мекъ и хубавъ.

Какъв ще бъде резултатът ~~ако~~ ако кажа ^{никому} ~~никому~~, меко и тихо: Не е хубаво това, което правиш, не е достойно, не е справедливо? Може да крѣскаш или може да кажеш че него обичаш, — ~~нима~~ ^{има} какво да крѣскаш. Ние съвременните хора сме ~~сѣ~~ ^{сѣ} чудни, Господъ не ни е наказал ^{да} ~~да~~ пѣемъ. Той само ни кара да носимъ нотитѣ на ~~онѣзи~~ ^{онѣзи}, които свирятъ и това считаме за достоинство. Само ще занесешъ нотитѣ на човѣка, това е ~~го~~ ^{така} работата. ~~Нотитѣ~~ ^{ти и аз не си обичамъ нѣма.} ~~като носимъ~~ ^{нотитѣ} ~~из~~ ^{из} измачкалъ, не знае ^{сиги} ~~какъ~~ ^{какъ} да го носи. Постави гина музикалното стоале,

Не ги поставиш и ще се отдалечиш. Гледай какъ свирятъ. Казва
много: Жене не ме интересува музиката. Една мома, която гледа единъ момък,
отъ какво се интересува за него? Той е музикантъ, композира човѣкътъ. Тя
иска да му турн едно вѣже, да го води като волъ, да му заповѣдва. Той каже:
стане редъ си, тя полковникъ, казва: Та на разходка! Загази младиятъ хитри
момък. Тя казва: азъ много те обичамъ, казва: азъ съмъ готова да умира
за тебе. Днесъ умира, утре умира, умре той, а тя пакъ живѣе.

Σ Вие на Изгръва все умираете, но другитѣ хора измиратъ по бойнитѣ полета, вие още живѣте. Това не е идеалъ. Азъ не съмъ за идеята да умираатъ хората. Ние трѣбва да се научимъ да живѣемъ, време е сега да се живѣе. Азъ не съмъ за умирането, умирали сж, умирали сж, свѣтътъ е пълненъ съ гробища. Хиляди и милиони паметници има на мъртви хора, велики хора, но нѣмаме още паметници на живитѣ хора. Колко хора има въ свѣта, които сж се

живи! Азъ зная единъ Енохъ, и вториѣ - Илия. Енохъ има паметникъ, Илия го върнаха отгоре и му взеха главата. Вие не мислете, че ^{ама} ~~както~~ сте като Илия, че идете въ невидимия свѣтъ, ^{на} ~~че~~ ви върнатъ назадъ. Единъ човѣкъ, който избива 400 души пророци, връща се. Този братъ Симеонъ, ^{на} ~~за~~ 20 години е ^{на} ~~тука~~ и ^{не} ~~едва~~ е кандидатъ въ ^{на} ~~сва~~ оркестъръ отъ голѣми музиканти, едва е назърналъ презъ прозореца. Назърне малко презъ прозорчето и казва: ~~кажи~~ ^{на} ~~Още~~ не е за мене, тука е за майстори, като погледна, свирятъ хората. Ще ^{на} ~~да~~ сравненетъ ^{на} ~~да~~ съпоставишъ и ще видишъ, че онзи човѣкъ разбира, знание има, прониква, вижда, и задъ гърба си вижда, какво има.

Казвамъ: Вие тъкмо сте хора да учите. Гледамъ нѣкои отъ васъ
 сте 40 - 45 години и казвате: остарѣхме. - Азъ не се лѣжа, на стари хора не
 вървамъ, тѣ се преструватъ. Защото, щомъ като не искатъ да платятъ дълговетъ
 си, ще станатъ стари, краката ^{ни} не държатъ, - това не може, не, не! Разбирамъ
 старъ човѣкъ на 5-6 милиона години, като Витоша, ^{мн} има 5 милиона години,
 млада мома, не е стара, готви се за жениба, ^{мн} млада мома е, не е женена. Вие
 сте на 45 години и на 20 години се оженихте. Витоша ^е на 5 милиона години
 сега се готви за жениба, ^{мн} млада мома е красива ^{ома} ~~мома е!~~ Вие на 20 години
 казахте: ха да свършимъ тая работа. ^{мн} Това е най-голѣмата служба, която може
 да приеме ~~човѣкъ~~ въ свѣта, да се ожени човѣкъ. Като дойдатъ при мене, азъ
 не смѣя да се ^{успокоя} ~~успокоя~~. Дойде нѣкой и казва: Азъ не живѣя добре съ моята
възлюбена, разведохме се. ~~Уволнили ре и нея уволнили.~~ Що е разводътъ? -
Уволняване отъ служба. Той не знае, какво ^{то} ~~ищо~~ е службата, намѣрилъ една
 жена, не я познава, ^{той} ~~той~~ взелъ чуждо ^{то} ~~ребро~~ ^и ~~мъчи~~ ^и ~~се дава~~ ^и ~~тури тамъ,~~ ^и ~~отдѣто~~
 Господъ я ^{како} ~~извадилъ,~~ ~~мъчи се,~~ не може да я намѣсти и ~~да~~ ^и ~~разведатъ се.~~

Не трѣбваше да я взема. Махътъ сега има 12 ребра, Ева е тринадесетото ребро, затора малко нещастно число е. Не нещастно, хубаво число е, но ~~Адамъ~~ не беше ^{за} това число ¹³. Махътъ трѣбва да види, дали ~~хубавия~~ ^{хубавия} е отъ ~~тия~~ ^{тия} ребра ~~хубавия~~, или не, момъкътъ ще гледа дали е отъ тия ребра, и момата да гледа дали е отъ тия ребра. Сега, това се вижда смѣшно. Подъ думата ребро азъ разбирамъ човѣкъ, който е добъръ и уменъ, то е замене ребро; уменъ и добъръ, то е ~~хубавия~~ ^{хубавия} ребро. Отъ добъръ материалъ създаденъ, отъ две качества, отъ две ребра създаденъ: едното ребро, ~~хубавия~~ ^{хубавия} е добро, и другото - уменъ. Човѣкъ е създаденъ отъ земята, ^а жената е създадена отъ доброто и ума, и Човѣкъ е създаденъ отъ живота; най-хубавиятъ материалъ е изваденъ отъ живота и отъ него е създаденъ човѣкътъ. Въ този човѣкъ Богъ вдъхналъ дихания, и ~~човѣкъ~~ ^{човѣкъ} станалъ жива душа. Жената - девицата - е прекция на живота отъвнъ. Адамъ беше почвата, отъ него израстна Ева, цъва и дава плодъ. За мене това е много естествено. Господъ му каза: Отъ туй дърво нѣма да касашъ плодове, зеленитъ сж; когато узрѣятъ, само тогава можешъ да касашъ. Ева яде отъ зеленитъ плодове, ~~на Адама~~. Превременио яде тя отъ ~~зеленитъ плодове~~, не дочака да узрѣятъ. Та сега живе, опитвате единъ плодъ, не е узрѣлъ, хвърлите го. Трѣбва да сѣчака да узрѣе, чакайте, имайте търпение...

Казвамъ: Търпете, чакайте въ себе си да узрѣятъ плодетъ на вашитъ мисли, на вашитъ желанія, на вашитъ посталки и тогава Богъ ще ви позволи да ядете. На малкитъ деца може ли да давате твърда храна? Ще се хранятъ съ млѣко, съ майчиното млѣко започватъ децата. Ако нѣкой майка се опита да даде твърда храна, ще ~~си~~ ^{си} умори детето. Азъ не искамъ да разглеждамъ женидбата, майчинството, бащинството. Единъ день ще ги разгледамъ. Азъ ще ви говоря, какво нѣщо е майка, баща споредъ мене, нѣсега не му е времето, ~~сега~~ ^{сега} достатъчни сж тия идеи, които ~~имате~~ ^{имате}. Единъ день ще ви говоря, какво нѣщо е девицата, какво нѣщо е младъ момъкъ, какво е възрастна ~~сестра~~ ^{сестра} какво представя ~~старушка~~.

И тъй често ~~говоря~~ ^{говоря}, казвате: ^{Мя} е светица. Азъ не съмъ срѣщалъ по възвишена ~~момата~~ ^{момата} отъ Кортеза, ~~но~~ ^{но} Кортеза имаше единъ недостатъкъ, сприхава беше. Нейнитъ нокти не бѣха развити, каси бѣха. Казвамъ ѝ: ^{Ми} си сприхава. Това е моятъ недостатъкъ, казва, тя признава, ~~трѣбва~~ ^{трѣбва} да се моля. Като ходѣше между хората, тя ~~то~~ ^{то} съзнаваше това качество, нетърпелива беше; като, види нѣкой, казва: да се махне. Сега на васъ, какво ви липсва? Кортеза, ~~хубавия~~ ^{хубавия} сприхава ~~беше~~, а на васъ какво ви липсва?

Азъ искамъ, каквото пишете въ вестниците на Изгрѣва, да бъде вѣрно. ~~Мъзи факти да сж~~ ^{Мъзи факти да сж} проверени. ~~ББББ~~ ^{ББББ} Не разпространявайте лъжливи слухове. ~~Богъ ви е готовъ да ви служи.~~ ^{Богъ ви е готовъ да ви служи.} Богъ ви е създалъ ~~да ви служи~~, да станете служители, тукъ на земята, да служите.

Представете си, че единъ човѣкъ е билъ свободенъ духъ. Следъ като иде въ другия свѣтъ, какво ще срѣщне ~~той~~ ^{той}? Като влѣзе, ще срѣдне единъ човѣкъ съ гърбъ, обърнатъ къмъ него, ~~той~~ ^{той} го обидилъ, ~~оня~~ ^{оня} си обърналъ гърба, казва: ^{Ми} (за мене си чуждъ) ~~Това~~ ^{Това} ~~друга~~ ^{друга} насрѣща му, навѣсилъ се, ~~той~~ ^{той} го създалъ. Ще срѣдне всичкитъ противоречія, които е създалъ. Той нѣма да срѣдне нито едно лице, което да го погледне весело, все навѣсени, нищо не му говорятъ, всичкитъ мълчатъ. Да види изкуството сикакво е.: Казватъ му: ^{Муй} изкуство е твое; този съ обърнатия гърбъ си ти, този съ навѣсеното лице, този съ счупения кракъ; навсѣкде ~~си~~ ^{си} е ~~той~~ ^{той}. Той гледа нѣкой промушенъ, гледа нѣкое говедо заклано; гледа кокошкитъ, които е изялъ, ~~и~~ ^и тѣ го гледатъ. Натрупаха се, ~~той~~ ^{той} гледа ~~навсѣкде~~, ~~вѣрви~~ ^{вѣрви} знаменито лице, отъ този свѣтъ, отива при Господа. Господъ, като ~~говиди~~ ^{говиди} съ тази свита, казва: ^{Върнете} го, съ всичката ~~въ~~ ^{въ} она свѣтъ. ~~да се върне~~. Като влѣзете въ она свѣтъ, колко нѣща ще изпъкнатъ, които тукъ сж скрити. Никой нѣма да разбере, никой нѣма да

Азъ виждамъ по особенъ начинъ, виждамъ особено, не както основидците виждатъ, особено виждамъ тия работи. Виждамъ нѣколко млади момци седятъ при единъ младъ момъкъ, при ухото му и виждамъ, че му говорятъ нѣщо много меко. Отъ другата страна, на другото ухо виждамъ нѣколко души млади момци и тѣ му говорятъ. Той и на тѣхъ обръща внимание. Какво разправятъ тѣ? ~~тези разговори?~~ Момците отъ едната страна ~~сбого са преговарки~~ казватъ: ^{ки заличаватъ} Да направимъ работа съ тия момци. Момците казватъ: ^{ки заличаватъ} да направимъ работа съ тия момци. Той седи като посредникъ ^{тукъ} и му плащатъ, той имъ прави връзки. Той се пазари, какво ще платишъ ~~и~~ ^и на него да направя ~~нѣщо~~ нѣщо. Той казва: ^{много лева абиту} хиляда лева абиту. — Но, не. Две хиляди? ^{така пазарилъ} — А, не. Десетъ хиляди, двадесетъ хиляди? — Двадесетъ хиляди може. На момата казва: ти колко ще платишъ? И отъ нея взема, и отъ него взема. Нѣкой пать, много интересни сѣ. Азъ виждамъ този момъкъ. Ясновидците, като ~~погледна~~ ^{погледна}, ~~я~~ ясновидки ^и сѣ облеченъ съ патриарски, съ свѣтли дрехи, приказватъ ~~не~~ нѣщо. Доиде нѣкой и казва: ~~Тииииииииииииииииииии~~ Ти си единствената светица, при тебъ дойдохъ, може ли да ме назначишъ въ еди ноя епархия? Тя, светицата, съ 50 хиляди не се задоволява, и съ сто и съ двесте хиляди. Съ петстотинъ хиляди, казва, може.

Въ днешната лекция ви казвамъ: Първо очистете очите си, отъ влагат да виждате ясно. Да очистите ушите си, да чувате музикално. Да очистите носа си, да очистите устата си, да очистите ралетъ си. По този начинъ мога да ви изясня онѣзи страдания, които изтърпявате. Несретитъ се дължатъ на тия лажливитъ образи, които съществуватъ въ астралния свѣтъ, въ които вие сте ^{облечени} ~~облечени~~ вътре. ~~Казва ти някой: усмихни се, а той да има добро мнение за тебе. Не. Най-първо Богъ трѣбва да има едно мнение заради тебе. Или казано другояче: Любовта, която минава презъ тебе, да е доволна, че ти си единъ много добъръ проводникъ, Любовта да е доволна. Вие разрешавате въпроса кого да обичате. Този въпросъ, кого да обичате, оставете настрана. Оставете Богъ да осича, когото иска, а пъкъ вие, въ дадения случай, на нѣкой отъ Божията любовъ обърнете внимание, нищо повече. За васъ не са дадени всичкитъ плодове. Като вземете този плодъ, изгледате, каквото трѣбва. Каквото остане отъ любовта, то е на мѣсто. Знаете, какъвъ щѣе да бъде свѣтътъ, ако ние бѣхме чисти? Азъ намирамъ въ мене една погрѣшка, че~~

че виждамъ вашитѣ недази. Чудя се, какъ да ги поправа. Като видя погрѣшкитѣ на единъ човѣкъ, трудна работа е какъ да се поправятъ, азъ ставамъ съ него заедно съдружникъ, трѣбва да го изправа. Туй, което съмъ видѣлъ, туй отражение трѣбва да го изправа и въ него и въ себе си. Той не счита, че азъ съмъ станалъ причина да направи тия погрѣшки.

Та казвамъ: Разчитайте на ония дарби, които Богъ ви е далъ и не се занимавайте съ дарбитѣ на другитѣ хора. Оставете ги да се занимаватъ съ своите дарби. Богъ ви е далъ преизобилно, занимавайте се съ вашитѣ дарби, оставете другитѣ хора. Когато се свърши вашата работа, може да се занимавате съ другитѣ. Но то е млчна работа да се занимавате съ дарбитѣ и погрѣшкитѣ на другитѣ хора, то е най-млчната работа.

Помнете закона: Този, когото въ дадения случай осаждашъ, то си ти! То е законъ. Ако не разбирашъ, то си ти; ако разбирашъ, пакъ си ти. Затуй трѣбва да разбирашъ нѣщата хубаво, да дойдешъ въ едно равновесие. Ще каже нѣкой: Какъ тъй, това противоречие може да бъде? Какъ е възможно? Най-първо плодоветѣ са горчиви; горчивитѣ се обръщатъ на стипцави, стипцавитѣ се обръщатъ на кисели и най-после — киселитѣ на сладки. Ако не виждаме тоя божественъ процесъ, следъ време горчивитѣ работи божествената любовъ ще ги направи сладки, да трѣбва да сладки. Които човѣкъ е сприяхавъ, може да стане много добъръ човѣкъ. Добриятъ, като гледа на лошитѣ хора, лошъ става, това не може да се измени. Лошиятъ човѣкъ дълго време като гледа на добритѣ хора, добъръ става, присажда се.

Писанието казва: Ако лошиятъ човѣкъ дълго време гледа на доброто, тоже хората се присаждатъ, добъръ става; ако добриятъ дълго време гледа на лошитѣ хора, и той се присажда, лошъ става. Ако обръщате много внимание на тѣзи работи, ще се присадите, после трѣбва да дойде нѣкой уменъ човѣкъ да бутне присадката, да се освободите.

Разчитайте на онова, което Богъ е вложилъ първоначално въ васъ. Погрѣшкитѣ, които сте правили, се дължатъ на нѣща посторонни, тѣ са вметнати нѣща, отъ които трѣбваше да се освободите постепенно. Какъ бихте ги поправили една лоша дума, казали сте една лоша дума, какъ ще я поправите? Ще ви оставя втория пътъ да помислите. Ще кажешъ на този братъ: Слушай да ти кажа, туй, което азъ видѣхъ въ тебе, азъ видѣхъ себе си. Азъ съмъ лошъ човѣкъ, ти си добъръ; азъ ти казахъ, че си много лошъ, не азъ видѣхъ въ тебе, се видѣхъ, азъ съмъ лошъ, ти си въ туй отношение чистъ. Така ще му кажешъ, той не се обижда, ще поправишъ работата. Само така може да се поправятъ работитѣ. Що е покаяние въ свѣта? — Азъ мога да се покая, да видя своитѣ погрѣшки; азъ не мога да видя другитѣ хора да се покаятъ. Богъ изисква човѣкъ самъ да се покае. Хората се покаиватъ, а виждатъ други нѣща. Единъ човѣкъ самъ трѣбваше да види своитѣ погрѣшки, да ги поправи, като ги поправи, той ще бъде радостенъ. Погрѣшкитѣ са богатство за човѣка. Никой не трѣбваше съжالياва, че е направилъ погрѣшка. Които направи погрѣшки, печели веднажъ, който ги изправа, печели два пъти. Които прави погрѣшки, губи веднажъ; който не ги изправа, губи два пъти. Та сега, Богъ не ни е пратилъ да осаждаме въ свѣта Богъ ни е изпратилъ малкитѣ погрѣшки, да поправаме; езикътъ ни да стане мекъ; обонянието ни да стане отлично, да можемъ да чувствуваме най-хубавото уханье, което съществува; слухътъ ни да стане деликатенъ, да схваща трептенията, най-добритѣ трептения на справедливостта. Думата справедливъ трѣбва да има едно значение; да нѣма друго значение. Като кажешъ справедливостъ, да означава справедливостъ да не означава нѣщо друго.

Та сега не съжالياвайте. Вие сте всички комунисти, понеже ходите по земята и работите; понеже земята орете, всички сте земеделци; понеже

понеже всички идите, ~~и~~ широки социалисти сте; понеже всички четете, ~~и~~ ~~вие~~ ~~сте~~ звенари Понеже живеете в България, имате тогава, Отечественния фронтъ. Речи: аз ги нося всички в себе си: и комунистът съм, и земеделецът и широко социалистът, и звенарь, Отечественият фронтъ ~~и~~ ~~та~~ е ватре, съ и всички съм в братство и равенство.

Изпийте една пѣсенъ. Отъ ~~къ~~ това която ви говорихъ, най-важното да го запомните. Има нѣща, които не искамъ да ги забравите. Другите може да ~~го~~ забравите, но три-четири нѣща да ги помните. Комуниста да го носите, земеделеца да го носите, широкия социалистъ да го носите и звенаря. Звено трѣбва, и отечествения фронтъ трѣбва. Най-после вие влизате в любовта. Тѣ са служители, които идатъ до любовта, ~~де~~ ~~любовта~~ ~~да~~ донесатъ багажа. Комунистътъ, земеделецътъ, широкиятъ социалистъ и звенарьтъ ще донесатъ багажа до любовта, ~~ще~~ ~~го~~ ~~оставятъ тамъ~~. Ти ще ги разцѣлувашъ, ~~ще~~ ~~влизешъ~~ в училището на любовта да се учишъ.

Изпѣхме: Свѣтълъ лъчъ отгоре слиза. Благадума на устата.

Азъ гледамъ, колко е огрубѣла цигулката отъ бомбардировкитѣ, толкова много е огрубѣла! Човѣкъ може да огрубѣе, не се разбира. Трѣбва дълго време да се свири, едно раздвояване има.

/ Учителътъ нагласява цигулката си и после изсвири една музикална пиеска/.

Това е изминатото време, което не се е използвало. Сега се ~~мача~~ да използвамъ това време и съмъ намѣрилъ единъ музикаленъ мотивъ да поправимъ изгубеното време.

Отче нашъ

24 година, 1 лекция на общия
класъ, 25. X. 1944 год., срѣда, 8 ч. с.
Изгрѣвъ-София